

Rigsdagstidende.

1858. **Forhandlingerne paa Folkethinget. Nr. 218.**

Tiende Session.

52de Møde.

Fredagen den 10de Decbr. Kl. 7 Aften.

(Fort.)

Schönberg: Det allerførste Antal af Bestemmelserne i det foreliggende Lovforslag er jo af den Betsfaaen, som jeg troer, at den høitagtede Justitsminister ogsaa ved Sagens tidligere Behandling har bemærket, at Rigtigheden eller Urigtigheden af dem saa godt som beroer paa et Skøn, og at det derfor vil være en Imagination at tænke paa at overbevise Andre, der ere af en modsat Mening. Jeg skal derfor indskrænke mig til et Par smaa Bemærkninger, navnlig foranledigede ved, hvad den høitagtede Justitsminister nys bemærkede. Jeg skal da først tillade mig at bemærke med Hensyn til det, som den høitagtede Justitsminister yttrede om Udvalgets Indstillingepunkt under Nr. 3, ifølge hvilket der skal sættes et andet Stykke istedetfor det, som findes i Lovudkastet, at jeg er af den Mening, at Udvalget ikke anseer det for en Realitetsforandring, men ene og alene, — hvad jeg ogsaa troer, den ærede Ordfører bemærkede, — for en blot Redactionsforandring. Med Hensyn til Forandringen af de Ord „Bygningscommissionen med Amtets Approbation“, som paa flere Steder findes i Udkastet, til „Bygningscommissionen med Communalbestyrelsens Approbation“ skal jeg bemærke, at i Udvalget gjorde den Anskuelse sig gjældende, som den Anskuelse frem, at de allerfleste af de Spørgsmaal, hvor saaledes Bygningscommissionens Bestemmelser skulle

gjøres afhængige af Amtets Approbation, være af en saa ringe Betydning, at man fandt, at det egentlig godt kunde overlades Bygningscommissionen alene at afgjøre disse Sager. Derimod gjorde jeg imidlertid fra min Side den Anskuelse gjældende, at det dog var noget Betænkeligt at lade Bygningscommissionen alene afgjøre disse Sager, og navnlig fremhævede jeg, at Bygningscommissionen jo altid staaer ligeoverfor den paagjældende Part og tager saa at sige sin Beslutning paa staaende Fod i hans Paasyn og Paahør, hvorfor personlige Hensyn meget let kunne gjøre sig gjældende. Man fandt imidlertid, at, naar man overlod Sagen til Communalbestyrelsens Approbation, vilde man derved vinde, saa at sige, en anden Behandling af Sagen, og jeg troer endogsaa, at man vilde vinde noget Mere; thi i Virkeligheden forholder det sig ganske saaledes, som den høitagtede Justitsminister bemærkede, at Bygningscommissionen og Communalbestyrelsen maaskee ikke kunne siges at være saa meget væsentlig forskjellige Autoriteter; men jeg maa dog tillige bemærke, at som oftest vil der dog være en Majoritet i Communalbestyrelsen af en anden Art end den, der findes i Bygningscommissionen, idet der jo nemlig i denne kun er 2 Borgerrepræsentanter, medens der i Communalbestyrelsen er et langt større Antal. Jeg for mit Vedkommende lægger ikke nogen særdeles Vægt paa, om det bliver Amtet eller Communalbestyrelsen, der kommer til at meddele Approbation; men det, der i Særdeleshed gjorde sig gjældende for den Anskuelse, at det skulde være Communalbestyrelsen, var, at man gjerne ønskede at gjøre dette lille Strid fremad